

XLIV.

РАЗНИ

1.

Епиграмма.

Че всичкитъ поети сѫ отъ лудинà обзети, —
Туй възражанье не търпи! . . .
Но азъ се убъдихъ че не вси луди сѫ Поети, —
Понеже ти поетъ не си! . . .

2.

Богати Ритми.

Г-ну В. Д. Стоянову,
любителъ на богати ритми.

Поезия не значи да пишешъ „Христовул“
Или „Заклана Гъска“,
И да намъришъ връзска
Между тъзвъ звучни думи и думата „Цервул“.

*

Въ Поезията, — Ода, Епода или Хоръ,
Баллада или Епопея, —
И друго нѣщо има съ ритмъваний говоръ:
Туй нѣщо казва се Идея.

3.

За Критикарите
на
„Поемата на Злото“

Шопарътъ въ гората не ягоди търси,
Не изворче бистро, не сладъкъ зефиръ,
Не бъло кокиче, не сънка приятна,
Не капчици росни, не прясна поляна,
И не безмятежна почивка и миръ,
— А желъдъ и калъ, —
Всегдашний и двойний неговъ идеалъ!